

เด่ะโพบ่ะปี่โจจื่อะ

เด่ะโพบ่ะปี่โจจื่อะ

เรื่อง ณัฐวรา ประยูรพนา

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง มงคล ทองบือ

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

เด่ะโพ เดอ ดีวา แก๊ โฆม่อ เซ่อก๊อ เล๊อ แอ่ะ ล่อะซ๊ะ คีฆา แล เล๊อ ปฆ่าปูแล คะพลี๊เป่อลา เล๊อ เม่อ ฮา ลอ คีฆา โอ่ะ ค๊อซู่ ต่า ด๊อ ค๊อต่า เชอก๊อ ต่อ เล๊อ พลี๊ะเป่อลา อ่อะ อ๊ะช่า เล๊อ เซ่ กล๊ะ

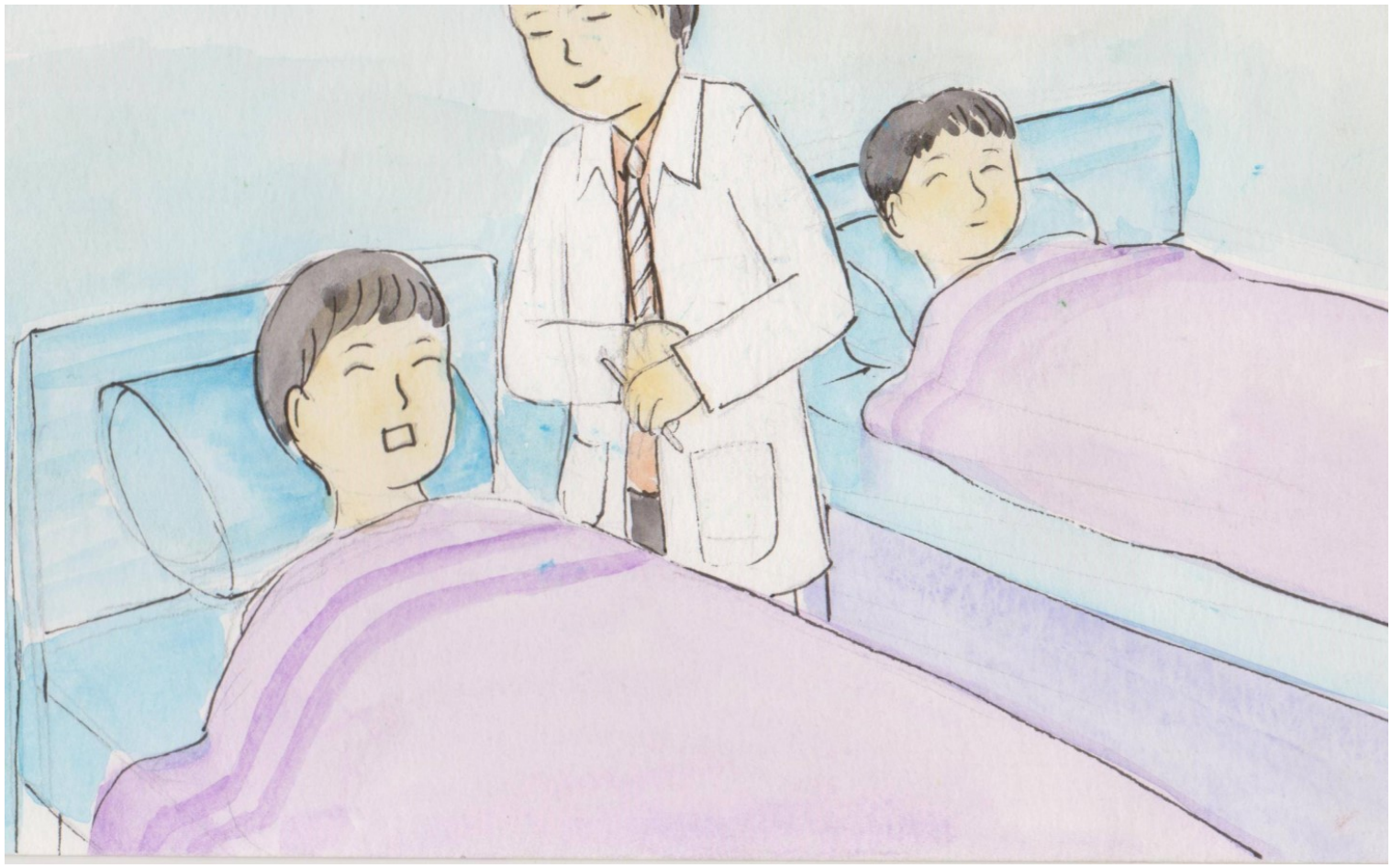
เล๊อ อ่าค๊อ ต่า อ่าคา ปี่โจ เอ่ะออ คีฆา ค๊อเก่อ ค๊ะ พลี๊ะเป่อลา ดี๊ คีฆา มีม่า บ่ะ อ่าซ๊ะ เล๊อ มื่อเช่ท่อ คีฆา ฮู๊ท่อ พื๊อ เล๊อ อ๊ะที ปี่โจ อ๊ะลอ เอ่ะ ออ ดอฆาญา บ่าช่า เต๊อ เบอเร่อ เว แกว๊ ล่อะซ๊ะ เก เล๊อ เด๊อ

ฒ ำ ำ ฒ
เต่อนวี ปูศีะ เด่ะโพ ซีญา เล๊อ ต่าบฆีซ๊ะ โค่ ซ่าชา ต่าเก๊อบี่อะ ออ เดอ เต่อน๊อ อ๊ะโม่ ศี๊ ต่ากี๊ญ่ะ จี่อะลอ ทีกล๊ะ ทู๊แว อ่าโล อ๊ะต่า เต๊อมี่อะท่อ ดี๊ อ๊ะโม่ พ่ะซ๊ะ แล แกว๊ เด่ะโพ แล โอ่ะ เต๊อซี่เซ๊อร่ะ

เต๊อซี่เซ๊อร่ะ ซี๊กว่าแว ซี่ญา แว เต๊อที่ศอเล๊อ เด่ะโพ บ่ะบี่โจจี่อะ ด๊อ แช๊ เป่อ อ๊ะซวี่ วี เมอ แล มี เล๊อ ล่อมีโค่ เล๊อ เก๊อ เฮ่ ลอ อี๊ ซ่าที เต๊อซี่เซ๊อร่ะ เฮ่ ดู๊ เต๊อ ซี่ลอจฆา ต่า เก๊อบี่อะ ด๊อ เก๊อ กว่าแว คีนี เก่อ เมอ แว อ่าเก

เต๊อซี่เซ๊อร่ะ เฮ่ลอ ต่าซี่ญา ต่าเบ๊อล่อ เป่อดอ ต่ากว่าแชว ต่าชา เล๊อ ปี่โจ ก๊ะบี่ะ ทีโค่ พล่อ เล๊อ เป่อเมอ อ่อะวี เมอทรายอาเบ็ด เต่ลอ เล๊อ ทีปู เกล่อลอ ต่าปูล่อ เล๊อ ทีโอ่ะ ด๊อ มี เล๊อ แป่ปอปู เล๊อ เด่ะโพ อ๊ะ ต่าลอม่า เต๊อคี่ดี่ะ เต๊อซี่ เซ๊อร่ะ เฮ่ลอ แว อ่าแคว๊ เมอ อ่า เก โอ่ะบซี๊ เล๊อ เด๊อ วี แต๊ แว กว่าแชว เต๊อ เมอ ปี่โจ เอ่ะ เลอ บ่า

เด่ะโพ เดอ อ๊ะดู่ะอ่าเทอ มาพ่อะ ดี๊ซ๊อ เต๊อซี่ เซ๊อร่ะ ม่ะล่อะ แว ด๊อ แต๊ เดอ ปฆาเก่อญอ เล๊อ ฮี่เลปู เล๊อ เป๊อล่อ เป่อดอ เต๊อเมอ ต่าชา ปี่โจจื่อะ เป่อท่อ เลอบ่า เมอ เล๊อ ปฆาเก่อญอ ฮี่เลปู ซู่พฆี ซ๊ะพฆี ด๊อ โอ่ะจอจือ ต่าชา ปี่โจจื่อะ

เรื่อง ไข้เลือดออก

เด็โพกับดิ๊วาเป็นเพื่อนรักกัน ทั้งสองพากันเข้าป่าเพื่อไปยิงบ่างตั้งแต่หัวค่ำ ทั้งสองคนซุ่มรอเวลาที่บ่างออกมาหากินในพุ่มไม้

ระหว่างที่รอยุงก็เริ่มกัด แต่ทั้งสองคนก็ยังคงรอยิงบ่างต่อไป จนเผลอหลับไปทั้งสองคน

พอรุ่งเช้าทั้งสองตื่นขึ้นมาก็ตกใจที่เห็นรอยยุงกัดเต็มตัว แต่ก็ไม่ได้สนใจ จึงพากันเดินกลับบ้าน

หนึ่งสัปดาห์ผ่านไป เด็โพเริ่มมีอาการอ่อนเพลีย ปวดหัว ไข้สูง และหนาวสั่น แม่จึงเอาผ้าชุบน้ำมาเช็ดตัวให้ แต่อาการก็ยังไม่ดีขึ้น แม่จึงตัดสินใจพาเด็โพไปหาหมอ

หมอตรวจดอาการแล้วก็รู้ได้ทันทีว่าเด็โพเป็นไข้เลือดออก จึงเจาะเลือดและพามานอนบนเตียงเพื่อให้น้ำเกลือ หมอยังให้กินยาลดไข้และรอดูอาการอีกสองวัน จึงจะปล่อยกลับบ้าน

หมอให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีป้องกันโรคจากยุงลาย โดยให้ปิดฝาโอ่งหลังจากใช้เสร็จ ใช้ทรายอาเบ็ดใส่ลงไปในโอ่งน้ำใช้ ให้คว่ำภาชนะที่มีน้ำขังอยู่ และให้นอนกางมุ้ง

พอเด็โพหายเป็นปกติแล้ว หมอจึงอนุญาตให้กลับไปพักผ่อนต่อที่บ้าน และย้ำว่าระวังอย่าปล่อยให้ยุงกัดอีกนะ

เด็โพและครอบครัวจึงทำตามที่หมอแนะนำและได้นำไปบอกต่อให้คนในหมู่บ้าน เพื่อป้องกันการเกิดโรคไข้เลือดออก ทำให้คนในหมู่บ้านมีสุขภาพที่ดีและห่างไกลจากโรคไข้เลือดออก

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository